

10) § 34 affattes saaledes:

„Handelsministeren er bemyndiget til i Tidsrummet indtil 1. April 1927 at gøre Undtagelser fra de i § 4 indeholdte Bestemmelser om Søfart.“

11) I Lovens 7de Afsnit indsættes følgende ny Paragrafer:

„§ 37.

I Tilfælde af at Foreningen til Søfartens Fremme opløses, træffer Handelsministeren Bestemmelse om Driften af Navigationsskolen i København, indtil dennes Forhold nærmere ordnes ved Lov.

§ 38.

Ved Nedlæggelsen af den godkendte Navigationsskole i Rønne samt af Skibsførerafdelingerne ved de Skoler, der efter Reglerne i § 24 vil være at drive som Styrmandsskoler, fastsætter Handelsministeren de fornødne Overgangsbestemmelser vedrørende Eksamensafholdelse for de paagældende Elever og disses Adgang til fortsat Undervisning og Understøttelse, jfr. § 28, udover Tidspunktet for Nedlæggelsen

§ 39.

Ved Beregningen af Lønningerne for de Bestyrere og Lærere, der ved denne Lovs Ikrafttræden har fast Ansættelse ved de for Tiden godkendte Navigationsskoler, tillægges der de paagældende Anciennetet fra det Tidspunkt, da vedkommende er blevet godkendt som Bestyrer eller Lærer efter de hidtil gældende Regler. Hvis nogen Bestyrer eller Lærer hidtil har oppebaaret større Lønning, end der tilkommer ham efter Reglerne i § 25, kan det Beløb, hvormed den oppebaarne Løn overstiger den sidstnævnte Lønning, tilstaaes den paagældende som personligt Tillæg.“

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1922.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det legale Hovedgrundlag for de godkendte Navigationsskolelæreres Økonomi og Forhold til Staten indeholdes i §§ 23 og 24 i Lov Nr. 48 af 28. Februar 1916 om Navigationsundervisningen, der bestemmer, at de godkendte Skoler er Skolerne i København, Svendborg, Nordby, Aalborg, Marstal, Rønne og paa Bogø, samt at disse syv Skoler af Staten modtager en aarlig Understøttelse af tilsammen 54 000 Kr., der fordeles mellem Skolerne efter visse Regler. Bestemmelsen om Godkendelsen

af de syv nævnte Skoler findes iøvrigt allerede i den ældre Lov af 30. Marts 1892.

Det har længe været en iøjnefaldende Svaghed ved den saaledes bestemte Navigationsskoleordning, at Skolernes Antal har været uforholdsmæssig stort for Skibsfartens virkelige Behov, eller rettere, at enhver af Skolerne har været indstillet paa at undervise til samtlige Eksaminer uden fornødent Hensyn til, hvorvidt der under de givne Omstændigheder fandtes en økonomisk tilfredsstillende eller blot antage-